

Centralna kula

Kula označava sam centar sajma. Tokom logora Sajmište ovde je bila uprava logora i pisarnica, gde su registrovani internirani. Od 1950ih godina umetnici dobijaju atelje u kuli.

Aleksandar Mošić, predsednik udruženja *Memorijal Sajmište*:

„Kula je centralno zdanje Starog Sajmišta. Ako pogledate fotografiju Starog Sajmišta, to će vas sasvim jasno videti.“

Profesor Slobodan Roksandić, slikar i dekan Fakulteta likovnih umetnosti:

„1952. godine je političar Moša Pijade, koji je inače bio i slikar, rekao: dajte ovaj prostor za umetnike. Postoje ateljei na raznim mestima u gradu, ali su meni ovo ovde ponudili pre 5-6 godina. Od 1952. do 2010, ovo je prostor gde ljudi žive, stvaraju... Najviše su to likovni umetnici, jer ovde je prošlo sve što je važno i referentno za umetnost: od profesora akademije, poznatih umetnika – Stojan Ćelić, Mladen Srbinović, Mića Popović, Olga Jevrić...“

Kada sam ušao u atelje, sredio, ga i očistio, dok sam tu spavao, bilo je... ta misao ne može da ode... , pa sam se raspitivao šta je tu bilo. Jedni kažu da je bila komanda Gestapoa, logora, drugi kažu tamo je bila kuhinja, Rumunski ili Italijanski paviljon, bolnica, ne znam stvarno. Ali negde sam osećao tu ružnu energiju.“

Mihailo Barberijan, bivši zatočenik Prihvratnog logora Zemuna:

„Logor se interesovao samo za ime i prezime svakog od nas, šta je po zanimanju. Poredali su nas pred kalcelarijom, a kancelarija se nalazila u sadašnjoj kuli, još uvek čitavoj.

Da je u kancelariji, onaj za koga sam prepostavljaо da je Nemac, da je činovnik Gestapoa, u stvari bio zatočenik kao i ja... Onda mi se predstavio kao Đuro Glanc, da je bio sudija sreskog suda u Sarajevu, da nije pristao, to mi je posle ispričao, da nije pristao da obrazuje preki sud u Sarajevu i zato je doveden na Sajmište, a poreklom je Nemac.“